

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 13 november 2008 (begäran om förhandsavgörande från Dioikitiko Efeteio Thessalonikis – Grekland) – Maria Kastrinaki tou Emmanouil mot Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis AHEPA

(Mål C-180/08 och C-186/08) ⁽¹⁾

(Artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna — Direktiv 89/48/EEG — Erkännande av examensbevis — Studier som bedrivits vid ett centrum för fria studier som värdmedlemsstaten inte anser utgöra ett utbildningsinstitut — Psykolog)

(2009/C 44/41)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maria Kastrinaki tou Emmanouil

Motpart: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis AHEPA

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Dioikitiko Efeteio Thessalonikis – Tolkning av artiklarna 1–4 i rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT L 1989, s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192) – Tolkning av artiklarna 39.1 EG, 10 första stycket EG, 40 första stycket EG, 43 EG, 47.1 EG, 49 EG, 55 EG, 149 EG och 150 EG – Medborgare i en medlemsstat som har utövat ett reglerat yrke i en värdmedlemsstat före och efter erkännandet av likvärdigheten i yrkesmässigt avseende mot bakgrund av de utbildningsbevis som erhållits i en annan medlemsstat – Delar av utbildningen har med stöd av ett franchisingavtal ägt rum vid ett institut som i värdmedlemsstaten inte anses utgöra ett utbildningsinstitut – Möjlighet, genom att sådana utbildningsbevis inte erkänns, att hindra arbetstagarens karriärsutveckling med avseende på tjänstegrad och lön

Avgörande

Behöriga myndigheter i en värdmedlemsstat ska, enligt artikel 3 i rådets direktiv av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier, göra det möjligt för en medborgare i en medlemsstat, vilken innehar ett utbildningsbevis i den mening som avses i detta direktiv som utfärdats av en behörig myndighet i en annan medlemsstat, att utöva sitt yrke på samma villkor som gäller för värdmedlemsstatens egna medborgare även om detta utbildningsbevis

— avser utbildning som helt eller delvis har ägt rum i värdmedlemsstaten vid ett institut som enligt en allmän bestämmelse i värdmedlemsstatens lagstiftning inte ska anses utgöra ett utbildningsinstitut i denna stat, och

— inte har godkänts av behöriga nationella myndigheter.

⁽¹⁾ EUT C 171, 5.7.2008.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Oldenburg (Tyskland) den 1 oktober 2008 – Arnold och Johann Harms i egenskap av privaträttsligt bolag mot Freerk Heidinga

(Mål C-434/08)

(2009/C 44/42)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Oldenburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Arnold och Johann Harms i egenskap av privaträttsligt bolag

Motpart: Freerk Heidinga

Tolkningsfråga

Ska artikel 46.2 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att följande avtal inte är förenliga med nämnda artikel och således är ogiltiga: Avtal enligt vilka det utåt sett visserligen har skett en fullständig och slutlig överföring av stödrättigheter men där stödrättigheterna enligt avtalsparternas överenskommelse ekonomiskt sett fortfarande tillhör säljaren samtidigt som köparen som formell innehavare av stödrättigheterna aktiverar dessa genom att bruka motsvarande mark och är skyldiga att fullständigt betala allt utbetalt gårdsstöd till säljaren, eller enligt vilka markstöd överförs till köparen på så sätt att denne i vart fall efter att ha aktiverat och mottagit gårdsstödet fortlöpande ska betala en del av stödet (den företagsspecifika delen) till säljaren?

⁽¹⁾ EUT L 270, s. 1.